

Попъ Маринъ като пръвъ председателъ на Севлиеви окръженъ сждъ.

Следъ като рускитѣ войски презъ лѣтото на 1877 год. освободили градъ Севлиево, тѣхната окупационна власть открива окръженъ сждъ и за пръвъ председателъ се назначава Попъ Маринъ, който е зналъ много добре руски езикъ, за да прилага рускитѣ наредби-закопи и който, като свещеникъ и икономъ въ турско време, е изготвялъ на севлиевскитѣ граждани много документи отъ гражданско-правенъ характеръ, като актове за собственостъ, за задължения, свидетелства по семейното право и пр. Но той пакъ е билъ оставенъ като икономъ-архирейски намѣстникъ на околията.

Външность и характеръ на Попъ Марина.

Вънкашно Попъ Маринъ представлявалъ единъ възтънъкъ, високъ, русъ човѣкъ, съ сиви очи, продълговато и бѣло лице и съ руса редка брада. Още като младъ учителъ той обичалъ да се облича много добре, винаги съ черни европейски дрехи, съ бѣла колосана яка и ржжавели. Билъ е много чистъ, спретнатъ и редовенъ, както въ частния си животъ, така и въ служебната си работа. Той въвежда както въ семейството си, така сѣщо и въ училището и църквата дисциплина и моралъ. Често е бивалъ виканъ като просветенъ и знающъ чужди езици да чете на чорбаджиитѣ и първенцитѣ доплитѣ бѣлгарски и чуждестранни вестници. По важнитѣ прошения до разнитѣ власти съ общонароденъ характеръ той винаги е написвалъ и често е давалъ дописки до цариградскитѣ бѣлгарски вестници противъ турската власть и противъ грѣцкитѣ владици. Поради лошото му третиране въ турския затворъ по поводъ разкриването на заговора за възстанието, Попъ Маринъ съ деликатното си и разклатено здраве не можалъ да живѣе по дълго време и почива още младъ на 47 годишна възраст. Той бива погребанъ въ двора на старата църква св. Пророкъ Илия предъ самия олтаръ.

Надгробната му плоча гласи:

„Архирейски намѣстникъ
икомомъ Маринъ Софрониевъ починалъ на 1883 год. 18 януарий.

Пріятелство

Искренно сърце всегда е свободно
А коварно-то всегда недоволено
Искренъ ако си всекому ще си пріятенъ
Ако си лукавъ всекому умразенъ.

М. С. К.